Ti.xiiii.xv.⁊.xvi De cõparatõe mũdi ad eẽ

eſſe qđ ẽ de⁹ (q̇ hꝫ plenũ impiũ ſup̃ nõ eẽ:
ex eo qꝛ i eſſe dei ẽ realit̃ oĩe eẽ vt ſup̃ p/
Ti.xiiij batũ eſt) extraxiſſet mđm de tali nõ eſſe ⁊
de tali nihil. qꝛ p ſe nõ potuit exire de ñ eẽ
cũ ſit ei⁹ oppoſitũ. ⁊ iõ niſi ipm̃ de⁹ q̇ eſt
eſſe manuteneret ⁊ defenderet ꝯtinue ⁊ in
ceſſanter p ſuã manũ fortẽ: totũ eſſe mđi
ꝯ nõ eſſe ⁊ ꝯ ipm̃ nihil: statĩ rediret ĩ nihil
vñ extractũ ẽ. Et iõ eſſe mđi ſp eſt in po
tentia ad nõ eſſe de ſe: ⁊ ſp p̃t nõ eẽ natura
ſua. Et qꝛ nõ eẽ ⁊ nihil: nullã reſiſtẽtiam
p̃nt facere ꝯ ipm̃ eſſe qđ ẽ de⁹. iõ ſeq̇tur ꝙ
eſſe qđ eſt de⁹: hꝫ oĩe p̃ceptũ ⁊ oĩe im/
periũ: oẽm p̃tãtẽ ⁊ dñiuꝫ ſup̃ nõ eẽ et ſup̃
nihil. Et iõ p̃t ſine q̇cũqꝫ impedimẽto: ſi
ne q̇cunqꝫ reſiſtẽtia facere q̇cq̇d vult: ⁊ q̇c
q̇d ſibi placet ſolo velle de nõ eſſe ⁊ de ni/
hil: et p̄ducere ĩ eſſe reali. ⁊ p ꝯñs ſine fa/
tigatiõe ⁊ ſine labore. qꝛ velle nõ eſt fatiga
ri q̃ñ nl'la fit reſiſtentia. Et exinde ſeq̇tur
ꝙ totũ eſſe mđi eſt tãq̃ꝫ nihil ĩ reſpectu đi
Ergo iã habem⁹ deũ nr̃m fortiſſimũ: oĩ/
potentẽ: eternũ: infinitũ: ĩmutabilẽ et ſũ/
me vnũ: q̇ nõ p̃t nõ eẽ: q̇ totuꝫ mđm fecit
de nihilo. Ergo cum tu hõ ſis p̃ncipalioꝛ
ps mđi. ſeq̇tur ꝙ tu es tot⁹ p̄duct⁹ ⁊ fact⁹
de nõ eſſe ⁊ de nihilo. Gaude ḡ. qꝛ tu hẽs
tã nobilẽ: tã excellentẽ ⁊ oĩpotentẽ creato
rẽ ⁊ ꝯditorẽ. q̇ tã nobilẽ ⁊ excellentẽ crea/
turã ſicut tu es: potuit facere de nihilo.

Cõparatio duoꝝ eſſe ad duo lumĩaria: ⁊
ꝙ eſſe dei eſt tanq̃ꝫ ſol: et eſſe mđi ẽ tanq̃ꝫ
luna et vmbra. Titulus.xxiiij.

Ecce ḡ quõ habem⁹ duo eẽ tanq̃ꝫ
duo lumĩaria magna. ſ. luminare
mai⁹ ⁊ lumĩare min⁹. Primũ eſt
tanq̃ꝫ ſol: ⁊ ẽ eternũ ⁊ mai⁹. ſcđm ẽ ſic lu/
na: ⁊ ẽ mđi ⁊ min⁹. Primũ eſt tãq̃ꝫ ſol. qꝛ
ſicut luna de ſe nullũ hꝫ lumẽ: ſꝫ totũ reci/
pit a ſole. ita eẽ mđi nullũ hꝫ eſſe de ſe: ſed
totũ recipit de eſſe eterno. Et ſic ſol de ſe
hꝫ lumẽ. ⁊ nullũ lumẽ recipit ab alio cor/
pore. ⁊ iõ ſp plen⁹ ẽ lumĩe: nũq̃ꝫ deficiens
Ita p̃mũ eſſe de ſeip̃o hꝫ ſuũ eſſe: ⁊ a nul
lo alio recepit ſuũ eſſe: ⁊ ſp hꝫ plenũ eſſe:
nunq̃ꝫ deficiẽs. Et ſic p lumẽ qđ videm⁹
de nocte cogitam⁹ lumen ſol' qđ eſt occul
tũ de nocte. Ita p eſſe mđi qđ videm⁹ co
gitam⁹ eſſe dei qđ nõ videm⁹. Et ſicut lu
men lune ĩ p̄ñtia ſol' nihil apparet. ſic eſſe
mđi ĩ p̄ñtia ipſi⁹ eẽ dei nihil app̄et. Et q̇ꝫ
mag' appropinq̇t ad eſſe dei tũc min⁹ ap
paret. Sꝫ dũ p ſe ꝯſideratᷣ: tũc app̄et ma
gnũ eſſe. ſicut lumẽ lune dũ elongatᷣ a ſo/
le apparet mai⁹. Iſta ḡ duo eſſe ſunt duo
lumĩa intellect⁹. Primũ ẽ lumẽ eternũ in
deficiẽs. ſ. de⁹. ſcđm ẽ lumẽ nouũ. ſ. factũ
ſcꝫ mũdus hñs tot radios q̇t ſũt creatu/
re. Prio lucet nob̃ đbile lumẽ factũ. ſ. mũ
dus: ⁊ ipm̃ poſſum⁹ videre ſine p̄iculo et
dãno oculoꝝ ſic lumen lune. Et poſtea p
iſtud lumen debile cogitam⁹ aliud lumẽ
fortiſſimũ ſol'. ſ. dei. ſic oculi nõ p̃nt vide/
re lumẽ ſol' directe p ſe ſine deſtructiõe o/
culoꝝ. Sꝫ tñ ĩ luna bñ videm⁹ lumẽ ſol'
ſine dãno oculoꝝ. Ita oculi nr̃i ĩterioꝛes
nõ p̃nt p ſe videre de directo ipm̃ eſſe dei
eternũ: lumioſuꝫ ⁊ excellẽtiſſimũ ĩ h̃ mũ/
do ſine deſtructõe oculoꝝ. Et iõ eẽ mđi ẽ
ſicut vmbra p quã poſſum⁹ intueri ⁊ re/
ſpicere ipm̃ eẽ eternũ: qđ eſt lumẽ ⁊ ſpecu
lũ diuĩe eſſentie infinitũ ⁊ imẽſum. Aliter
eſt nob̃ videre ĩpoſſibile: niſi ſic ſol p vm
brã. Et ſic ſufficit ad p̄ñs de ip̃o eẽ dupli
ci: ⁊ de nõ eſſe ⁊ nihil. ⁊ ꝙ p̃mũ eſſe eſt ia/
nua alioꝝ. Sequitᷣ doctrina de ip̃o
viuere. ⁊ p̃mo ꝙ viuere facit p ſe ſcđm gra
dum. Titulus.xxv.

Poſtq̃ꝫ dictũ ẽ
fundamẽtal'r cũ dei adiutorio
de eſſe. qđ ẽ fundamentũ ⁊ ia/
nua oĩm. Nũc ſcđo loco dicem⁹ de viue/
re. Sic aũt eſſe ſe hꝫ ad viuere ⁊ ad ſenti
re et ĩtelligere. Ita viuere ſe hꝫ ad ſentire
et ĩtelligere. qꝛ etiã eẽ ĩueĩri p̃t ſine viuere ⁊
alijs. et iõ facit p ſe p̃mũ ḡdũ. Ita viuere
p̃t inueniri ſeparatim ab ip̃o ſentire ⁊ ĩtelli/
gere: et nõ ecõuerſo. nã oẽ qđ ſentit viuit.
ſꝫ ñ oĩe qđ viuit ſentit. Et etiã oẽ qđ in
telligit viuit: ſꝫ nõ ecõuerſo. ⁊ viuere p̃t in
ueniri ſine ſentire et ſine intelligere: ſꝫ ñ ſi
ne eſſe. qꝛ omne qđ viuit eſt. Et iõ viuere
facit p ſe ſcđm ḡdũ. vñ nobili⁹ eſt viuere
q̃ꝫ eẽ tm̃. Iõ oportet ꝯſiderare ipm̃ viue/
re p ſe: ſicut ꝯſideratũ eſt ipm̃ eſſe p ſe.

Q, dupliciter p̄batᷣ viuere eſſe in deo.
Titulus.xxvi.

Quoniã aũt eſſe repitᷣ ſeparatim p ſe
in p̃mo ḡdu. Iõ ꝯſideram⁹ ipm̃

eſſe in deo ꝑ ſe ſine alijs.ſ.ſine viuere ⁊ ſi/
ne intelligere Ita ſilr qꝛ viuere repit̃ ſepa
ratim ſine ſentire et intelligere.ita ſilr ꝯſi
derabimꝰ ipm viuere ꝑ ſe:ſine intelligere
et ſine ſentire. Sicut aũt ꝑ eē mōdi qđ vi/
demꝰ et ē manifeſtiſſimũ:arguimꝰ eē ali/
ud.ſ.ipm eē dei:ꝙ nõ videmus.ſic viuere
dei a q̃ ꝓuenit viuere mōdi:qđ ē nob̃ mani
Ti.xvi. feſtiſſimũ.et h̃ iã ꝓbatũ eſt. Sed aliter ꝓ
bat̃ viuere eē in deo.et h̃ ꝑ ipm eſſe.qꝛ oīa
ꝯueniũt i deo ꝑ ſuũ eē.vñ qꝛ deꝰ ē ſuũ eē.
et eē eſt ꝓmũ ꝗ͂ nõ eē. Iō neceſſario deus
hꝫ eē.⁊ eſt q̇cq̇d ē ꝯ nõ eē:et q̇cq̇d ꝯuenit
cũ eē. Et qꝛ viuere ꝯuenit cũ eē:⁊ eſt nobi
liſſimũ eē.iō neceſſario ē in deo viuere et ī
eſſe ſuo. Et ꝑ eundē modũ dicemꝰ de ipo
ſentire et de ipo intelligere.qꝛ ꝯueniũt cũ
eſſe.iō ſunt in deo neceſſario. Et ſilr di/
cendũ eſt de poſſe et de velle:⁊ de bonita/
te et de ṽitate:⁊ de oīb̃.qꝛ ꝑ eē oīa ꝓbant̃
Supra ti.x. Et ipm dei eē neceſſario oīa includit Et
dũ nomīo ipm eē dei:dicēdo ipm viuere:
ſentire ⁊ itelligere:velle:poſſe eē bonum ⁊
veꝝ ⁊ oīa.nihil aliud dico:ne aliq̇d addo
ſuꝑ ſuũ eē.qꝛ ſuũ eē ē oīa iſta de neceſſita/
te. Sꝫ i alijs reb̃ dũ dico eē:nõ intelligo
viuere:nec ſentire:nec itelligere.qꝛ eē iue/
nit̃ ſine illis Et dũ dico ſentire:non dico
intelligere.qꝛ ſentire repit̃ ſine intelligere
Sꝫ i deo dũ dico eē oīa intelligo. Sic ḡ
duob̃ modis viuere ꝓbat̃ eē in deo:⁊ per
Ti. vij. creaturas q̄s fecit q̇b̃ dedit viuere. Et ꝑ
Ti.xi. ſuũ eē. Et ita de alijs ſicut de viuere.
N, ſilis ꝓceſſus et ordo ſit i ipo viue/
re ſicut i ipo eē Et ꝙ oīa q̃ ꝓbata ſunt de
eē:ꝓbant̃ et de viuere. Titulus.xxvij

Quãuis aũt ꝑ cognitionē iã habi
tam de ipo eē:oīa alia cognoſcũ/
tur ⁊ fiũt manifeſtata.qꝛ oīa clau
dunt̃ in ipo eē. Attñ qꝛ magꝭ gaudet dũ
audit quodlibet ꝑ ſe et iunctũ cũ alio.q̇a
magꝭ gaudet dũ audit deũ eē et viuere ꝗ͂
eſſe ſolũ.⁊ dũ audit deũ eē:viuere:ſentire
⁊ intelligere:poſſe:velle:veꝝ: bonũ.et ſic
de alijs:ꝗ͂ qñ audit eũ tm̃ eē. Iō ꝯgruũ
eſt vt de q̇libꝫ ꝑ ſe loq̄mur. ¶ Forma aũt
et modus dicēdi de oīb̃ ē ſilis et talis.ſi
cut fuit de ipo.qꝛ oīa i deo ſũt idē qđ eſſe
et ſunt ipmmet eſſe.⁊ iō ſicut eē dei ñ ē ac/
ceptũ ab ipo deo:nec ab aliq̇:nec vēit de
nõ viuere:nec de nõ eē:nec de alio. Ita vi
uere dei nõ ē acceptũ ab ipo deo nec ab a/
liq̇:nec venit de nõ viuere:nec de aliq̇ alio
Et iō ſicut eē dei ē totalr ꝓmũ ⁊ ſimpliciſ
ſimũ.⁊ ꝑ ꝯñs ſic deꝰ ē ſuũ eē ⁊ eē idē ē qđ
deꝰ.ita deꝰ ē ſuũ viuere ⁊ ipſũmet viuere.
⁊ viuere dei ē idē qđ deꝰ.et ꝑ ꝯñs deꝰ ē vi N, deꝰ ē vita
ta:et nõ ē niſi vita. Itē nlla alia res ꝗ͂ de
us eſt ſuũ eē.qꝛ q̇libet alia recipit ab alio
eē.et ꝑ ꝯñs de ſe hꝫ non eē. Ita nulla alia
res eſt ſuũ viuere.qꝛ recipit viuere ab alio
⁊ ꝑ ꝯñs de ſe hꝫ nõ viuere. Et ſicut i oī a/
lia re q̃ hꝫ viuere:poſſumꝰ intelligere non
viuere.in dō aũt nõ poſſumꝰ cogitare nõ
viuere.qꝛ de ſeipo hꝫ viuere. Et ipm viue
re dei eſt ipmmet deꝰ. Preterea ſic eē dei ī
īfinitũ elōgat̃ a nõ eē:⁊ fugat totalr ipſuꝫ
nõ eē. Ita viuere dei ī infinitũ elōgat̃ a ñ
viuere.⁊ fugat totalr ipm non viuere. Iō
ſicut eē dei ē eternũ:nũꝗ͂ incipiēs/nunꝗ͂
deficiēs:īmutabile:inuariabile:acutiſſi/
mũ:cōpletiſſimũ ⁊ ꝑfectiſſimũ. Iō habet
optīe viuere. Et oīa q̃ dicta ſũt de iſto eē:
ꝓportionabilr dicas de ipo viuere.qꝛ idē Tit. xij et.xiij.
ſunt i deo. Generalꝭ doctria tã ad eſſe
viuere ⁊ oīa alia. Titulus.xxviij.

Quãuis aũt doctrina hita de ipo
eſſe dei:ſufficiat ad viuere et ad
omīa.tñ de q̄libet pte ſine alia vt
plena habeat̃ noticia.hic dat̃ doctrīa ge/
neralꝭ ad oīa ⁊ ſũme facilis ⁊ leuiſſima. Et
ꝓmo in ipo eē:et ꝑ eē ad oīa alia. Vñ de/
bemus cōparare eē ad nõ eē duobus mo/
dis.ſ.ante eē ⁊ poſt eē:vt dicamꝰ ſic:ꝙ nõ
eſſe duob̃ modis cogitat̃. Vno mō ꝙ ſit Non eē cogitat̃ duobuſ modis.
ante eē. Alio mō ꝙ ſepe ſeq̄tur ipm. Pri/
mũ nõ eē qđ intelligit̃ añ eē vocat̃ negati Eſſe negatiuuꝫ
uum.et ē puriſſimũ nihil.ſcđm nõ eē qđ
ſeq̄tur ipm eē.vocat̃ ñ eē ꝓuatiuũ ſeu cor Eſſe pꝛiuatiuuꝫ
ruptiuũ.ſic ipm eē pt cōparari ad ipm nõ
eē añ ⁊ poſt. Deinde ē q̄rēdũ qđ ē ꝓmum
añ eē vl nõ eē.⁊ ſi eē habuit añ ſe non eē:
Et rñdēdũ ē ꝙ de ncc̃itate eē dei ē ꝓmũ.
⁊ nõ habuit añ ſe nõ eē. Et eui̇de nccãrio
ſeq̄tur:ꝙ pꝰ ipm eē nõ pt ſeq̄ nõ eē.ſic ipꝫ
eē caret ñ eē añ ⁊ pꝰ. Et ſi caret ñ eē nega
tiuo ⁊ ꝓuatiuo ſeu corruptiuo.ꝑ ꝯñs ē et
nũ:indeficiēs ⁊c̃. Et iſtud eē ē deꝰ. Aliud
aũt eē mũdi hꝫ nõ eē añ ſe.et pōt hr̃e non
eſſe pꝰ ſe. Quia cũ mũdus nõ ſit deꝰ: hꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ti.xxix. Q̃ in deo ſit viuere et ſentire

nõ eẽ añ ſe. et ſic ſtat ĩ medio nõ eẽ negati
ui ꝛ ꝑuatiui. qꝛ venit de ñ eẽ: et p̃t ire ĩ nõ
eẽ. Sic aũt fecim⁹ de ipo eẽ. ita ſil'r facie/
m⁹ de ipo viuere: et de oĩb9 aliȷ̃s. Uñ cũ
Ti.xvi. nõ ſit mũd⁹ etern⁹: vt ꝓbatũ ẽ ſup̃. ſic ha
buit ꝑncipiũ et hẽbit finẽ. Itẽ ſic duplex
Ti.xiiij. eſt ñ eẽ. ita duplex ẽ nõ viuere. Primũ nõ
viuere ẽ qđ p̃t cogitari añ viuere. ꝛ iſtud ẽ
Duplex nõ viuere negatiuũ. Scđm nõ viuere ẽ:
ñ viuere qđ ſeq̇t̃ poſt viuere. ꝛ iſtud nõ viuere ẽ ꝑ/
natiuũ ꝛ corruptiuũ. ꝛ hꝫ ſpeciale nomẽ.
Mors. ſcꝫ mori ſeu mors. ¶ Querẽdũ ẽ poſtmo/
dũ qđ ẽ ꝑmũ. an viuere an nõ viuere: ꝛ ſi
viuere habuit añ ſe nõ viuere: Et dicẽdũ
eſt ꝙ viuere ẽ ꝑmũ. ꝛ nõ habuit añ ſe ñ vi
uere. qꝛ ſi nõ viuere eẽt ꝑmũ: tũc viuere ñ
poſſet eẽ. qꝛ viuere nõ p̃t venire de ñ viue/
Ti.xij. re. ſicut eẽ nõ p̃t venire de nõ eẽ: vt ſupra.
Et exinde ſeq̇t̃: ꝙ viuere ab et̃no fuit: et ni
hil hꝫ de nõ viuere. ſꝫ ẽ puriſſimũ: elonga
tũ a nõ viuere. qꝛ viuere totũ occupat. Et
iõ qꝛ viuere ẽ ꝑncipiũ. nõ hꝫ añ ſe ñ viue/
re. ſeq̇t̃ ncc̃ario ꝙ ipm viuere qđ ẽ ꝑmuꝫ
nõ p̃t hr̃e p⁹ ſe nõ viuere. qꝛ viuere totuꝫ
De⁹ ca/ occupauit. ꝛ ꝑ ꝯñs mori ſeu mortẽ nõ ſu/
ret nõ vi ſtinet. et tale viuere ẽ de⁹: Et ita de⁹ q̇ eſt
uere ne/ viuere: caret nõ viuere añ ꝛ poſt. et ſic ca/
gatiue ꝛ ret nõ viuere negatiuo ꝛ priuatiuo. Et iõ
ꝑuatiue ab eterno ꝛ ĩ eternũ viuit ſine ꝑncipio ꝛ ſi
ne fine. et iõ mori ſeu mors ñ habuit do
Q̃ꝫ de⁹ miniũ ſup̃ ipm. Iõ ſol⁹ ẽ imortal' de ſua
eſt imor ꝑpria natura de ſeipo. Et exinde ſeq̇t̃: ꝙ
talis. in ipo ſolo viuere ꝛ ĩ ſua vita nulla p̃t eſſe
mutabilitas: nulla additio: nll'a diminu
tio. qꝛ nõ p̃t mutari ĩ nõ viuere. qꝛ iã ñ vi/
uere eẽt ĩ ipo. nec p̃t ꝑdere ſuũ viuere. q̇a
Ti.xv. tũc mors eẽt ĩ ipo. ¶ Et qꝛ iã ꝓbatuꝫ ẽ: ꝙ
totũ eẽ mõi ẽ ab et̃no ĩ deo. Et qꝛ de⁹ eſt
ipm viuere: ꝛ tot⁹ ẽ vita. ſeq̇t̃ ꝙ om̃e qđ fa
ctũ ẽ: viuit ĩ deo: ꝛ ẽ vita in deo: ꝛ oĩa vi/
uunt ab et̃no ꝛ ĩ eternuꝫ in deo. ꝛ iõ nihil
Oĩa vi/ morit̃ deo: ſꝫ oĩa viuũt ei. ¶ Rurſus qꝛ de
uunt in us ẽ ipm viuere. iõ om̃e aliud viuere ẽ ꝓ/
deo ductũ ab ipo de nõ viuere. ſic om̃e aliud
eẽ eſt ꝓductũ de nõ eẽ. Et iõ om̃e aliud vi
uere qꝛ venit de nõ viuere: p̃t hr̃e nõ viue
re poſt viuere. i. mori. Et ſic om̃e qđ viuit
p̃ter ipm viuere qđ eſt de⁹: venit de nõ vi
uere neceſſario. ꝛ p̃t ire ĩ nõ viuere ꝑuati
uũ. i. in mortẽ p⁹ viuere. ꝯ̃trũ eſt de ſe. Et
iõ niſi mãuteneat̃ ab ipo qđ ẽ viuere: ꝛ cõ
ſeruet̃ ꝯtinue: ſtatim p̃teret̃ in nõ viuere ꝛ
in mori. Preterea ſeq̇t̃: ꝙ ipe de⁹ hꝫ oẽm
ptãtẽ: om̃e impiũ: om̃e dñiuꝫ. om̃e prece/
ptũ ſup̃ nõ viuere ꝛ ſup̃ mortẽ: et iõ p̃t ex/
trahere q̇cq̇d vult de nõ viuere ad viuere
ſine oĩ impedimẽto et reſiſtẽtia. ꝛ etiã de
morte p̃t reducerere q̇cq̇d vult ad vitã ſo/
lo velle: ſola ptãte. ꝛ ſic ipe eſt verus dñs
vite et mortȷ̃. Ecce ḡ habem⁹ duas vitas Duo vi
et duo viuere realia. vnũ occultũ ꝛ aliud uere rea
manifeſtũ. vnũ eternũ ꝛ aliud nouũ đ nõ lia
viuere acceptuꝫ. Cõpara ipa adinuicẽ. et
poſtea ad nõ viuere ſicut feciſti de eẽ: ꝛ ha
bebis noticiã cõpletã de ipo viuere. Ui/
de ḡ hõ quõ inueniſti tuũ ꝯditorẽ q̇ viuit Ti.xvij.
in eternũ: ꝛ eſt vita eterna: q̇ nõ p̃t mori.
q̇ tibi dedit de non viuere viuere. ꝛ te cõ
ſeruat ne reuertaris in nõ viuere et ĩ mor
tem. qꝛ ipe eſt dñs vite ꝛ mortis ꝛ ĩmor/
talis Doctrina de ipo ſentire. ꝛ ẽ ter/
tius gradus. Titulus. xxix.

SIcut dictũ ẽ
de ipo eſſe ꝛ de ipo viuere. ita
dicẽduꝫ ẽ de ipo ſentire. Quia
ſentire ꝑ ſe facit tertiũ gradũ ĩ natura. naꝫ
eẽ ꝛ viuere pñt eẽ ſine ſentire. et ipm ſenti
re p̃t eẽ ſine itelligere. Sicut aũt duo ſũt
eſſe ꝛ duo viuere. ſ. vnũ qđ videm⁹. et ali/
ud occultiſſimũ qđ non videm⁹. Ita ſũt
duo ſentire. vnũ manifeſtũ qđ videm⁹. et
aliud occultiſſimuꝫ qđ non videm⁹. Per
illud qđ videm⁹: cognoſcim⁹ ꝛ ꝑuenim⁹
ad illud qđ non videm⁹. et ꝓbam⁹ ſenti/
re eẽ in deo. qꝛ dedit aliȷ̃s. Item etiã ꝑ eẽ Ti.x.
eſt ꝓbatũ ſentire eẽ in deo. qꝛ ſentire eſt eẽ
ꝛ nobile eẽ. ꝛ iõ neceſſario ẽ in deo. Aliter
in ipo eẽt nõ eẽ. nec hr̃et q̇cquid ẽ ꝯ nõ eẽ.
nec eẽt om̃e eſſe: qđ ẽ ipoſſibile. Et qꝛ de⁹
eſt ſuũ eẽ ꝛ ſuũ viuere. ita eſt ſuũ ſentire: ꝛ
eſt ipm ſentire. qꝛ idẽ eſt eẽ viuere qđ ſenti
re in deo. Et iõ in deo ẽ videre: audire et
om̃e ſentire. Nõ tñ tale ſentire ẽ in deo ſi/
cut in aliȷ̃s reb9. qꝛ h̃ eſt impoſſibile. ſꝫ no
biliſſimo ꝛ ꝑfectiſſimo mõ: ſicut ei ꝯuenit
¶ Rurſum ſicut dictum eſt de ipo viuere. Ti.xx/
ita dicẽdũ eſt de ipo ſentire. qꝛ ſentire p̃ot viij.
cõpari ad nõ ſentire añ ꝛ poſt. ꝑmũ ñ ſen
tire eſt negatiuũ tm̃. ſcđm eſt priuatiuuꝫ
b 3

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf